

Streda 16. týždňa

Mt 13,1-9

Semeno viery

Strážiť a rozvíjať v sebe vieru, ktorú sme dostali skrz prijatie Božieho Slova

Pred pár týždňami som bol na návšteve v mojom rodnom meste. Mal som možnosť navštíviť tam veľa starých známych a priateľov. Jedna návšteva mi bola obzvlášť milá. Navštívil som mladú rodinu s dvomi deťmi, ktorá napriek tomu, že otec rozbieha novú firmu, žije príkladným životom podľa Božieho slova. Ba čo viac, svedčia o svojej viere mnohým vo svojom okolí. Čo je tou silou, skrze ktorú to dokážu?

Dnešné evanjelium hovorí o zrne, ktoré prinesie veľkú úrodu: „**jedno, stonásobnú, iné šesťdesiatnásobnú a iné tridsaťnásobnú**“ (Mt 13,9) úrodu. Akurát je potrebné, aby padlo do dobrej zeme.

V krajoch Orientu bol zvyk najprv rozsievať obilie a až potom orať. Tak sa mohlo veľmi ľahko stať, že rozsievateľ hodil zrno aj na chodník, aj na skalnatú pôdu, i do trnia. Pretože v konečnom dôsledku bolo všetko zorané až potom sa ukázalo, ktoré zrno je ako životaschopné. V inom evanjeliu, u Mareka, Ježiš túto stať apoštolom aj vysvetľuje. My sme tou zemou, ktorá je viac alebo menej dobrá. Semeno je Božie slovo. Ono dáva zmysel jestvovaniu zemi, obklopujúcej náš svet. Semeno padá do zeme, tam rastie a my sa sýtíme úrodou z tohto semena. Vďaka nemu môžeme prežiť. A rozsievateľom je sám Ježiš, ktorý chce, aby tá zem rozložená po svete mala zmysel svojho jestvovania.

Aj my túžime, aby to, pre čo žijeme malo zmysel. Aby to niekam viedlo. A keď tento zmysel nachádzame, sme plní šťastia a pokoja. Vie to aj Ježiš. Miluje nás a túži, aby sme boli šťastní. Preto sa podujal, zjaviť nám seba, zjaviť nám Otca a jeho slovo, ktoré dá zmysel nášmu jestvovaniu. Rozsievateľ Kristus hovorí svoje slovo a ono padá do pôdy našich uší. Položme si otázku. Chápem, prečo nám tu Ježiš niečo hovorí? Áno, už som to povedal. Aby sme boli šťastní.

Na spomínanej návšteve som sa pýtal na nášho spoločného priateľa, ako sa má. Ale bohužiaľ dostal som smutnú odpoveď. Muž, šikovný právnik, ktorý ešte pred pár rokmi bol nadšený kresťan, našiel si inú ženu a čaká s ňou dieťa. Prestal chodiť na spoločné stretnutia mladých kresťanov. Stal sa riaditeľom súkromnej firmy s vysokým platom a skúša čo ešte si môže skrze peniaze dovoliť. Na vieru viac nemyslí.

Slovo Božie v ňom rýchlo vyrástlo a nik z nás netušil, že bolo na skalnatej pôde. Nemalo dost živín a uschlo. Preto Slovo treba starostlivo počúvať. Áno, ale nielen to. V dnešných časoch, keď páli príkre slnko sveta zla okolo nás, je

potrebné neustále sa nechať polievať. To je odpoveď na otázku z úvodu, ako to tá rodina dokáže. Tou vodou je Duch svätý a milosť, ktorú nám prináša. Skrze modlitbu, pokánie, sviatosť Eucharistie, modlitbu v spoločenstve veriacich alebo čítanie samotného Božieho slova. Veď predsa sami vieme, že keď nám niečo v záhradke nevzíde, rýchlo bežíme po semeno a dosejeme ho na prázdne miesta.

Snád i my v týchto dňoch vidíme prázdne miesta na záhone našej duše alebo stebľa našej viery vysychajú. Volajme preto s túžbou k nášmu milujúcemu Otcovi, aby opäť rozsieval a polieval. Aby sme našli pravé šťastie tu na zemi a potom raz aj u neho v nebi.

Amen.